

Brabeau

Bulletin

Steenuilen beschermen tegen uitsterven

Anita van Dooren uit Oisterwijk heeft een missie. 's Avonds trekt ze erop uit om steenuilen voor uitsterven te behoeden.

Anita (45) is actief betrokken bij de Steenuilenwerkgroep Oisterwijk. Samen met Bob, Christien en Frans, de andere vrijwilligers, zet ze zich in om te zorgen voor Nederlands kleinste uiltje. Want de steenuilen hebben het moeilijk. Het leefgebied van de steenuil verdwijnt langzaam. In de buitengebieden wordt steeds meer gebouwd, terwijl oude schuren worden afgebroken. Kapotte dakpannen, waaronder steenuilen zich graag verschuilen, worden opgeruimd. Het wordt allemaal te netjes. Er is te weinig broedgelegenheid en daarom zorgt de werkgroep voor nestkasten.

Klaar voor de broedperiode

Op koude winteravonden in februari trekt Anita er een paar keer per week samen met een collega op uit. Warm aangekleed gaan ze zónder zaklamp in het pikkedonker met een MP3-speler op pad. Het apparaat speelt het geluid af van de territoriumroep van de mannetjesuil. Ze sporen mannetjesuilen op. Uilen vertonen territoriaal gedrag en de mannetjes dulden elkaar niet. Als er een uil reageert op de territoriumroep weet Anita dat er ergens een mannetje zit. Dit wordt direct geregistreerd. Wanneer er op een nieuwe locatie een mannetje terugroept, hangt de werkgroep een uilenkast op, er vanuit gaande

dat elk roepend mannetje een broedpaar vertegenwoordigt, zodat de uil kan paren en er gebroed kan worden. Na de paartijd komen na vier weken broeden in mei de eerste jongen uit het ei. De jonge uilen kunnen niet meteen vliegen. Hierdoor belanden ze tijdens hun eerste vliegproeven soms op de grond, dicht bij de nestkast. De ouders blijven in de buurt, houden hun jong in de gaten en geven het voedsel. Als je ooit zo'n uiltje vindt, laat het dan zitten en pak het niet op.

Reddende engel

De samenwerking tussen de steenuilenwerkgroep en de erfeigenaren is erg belangrijk. Vorig jaar nog werd Anita gebeld omdat er een uil in de waterbak van het vee was gevonden. De uil

leefde nog. Bij aankomst zag Anita dat de uil een volwassen vrouwtje was, die midden in haar broedperiode zat. Dit kon ze zien aan de kale broedplek in het verenpak. De uil werd voorzichtig met keukenrol afgedroogd. Omdat ze in shock was, zette Anita haar voor een nachtje in de uilenkast. De volgende ochtend bleek de uil te zijn opgeknapt. Helaas heeft ze toen haar eieren niet meer uitgebroed. Maar dit jaar legde de uil opnieuw eieren en kwamen er vier jonge uiltjes uit.

EEN UILENKAST OP UW ERF?

Wilt u ook de steenuilen een veilig onderkomen geven? Neem dan contact op met de steenuilenwerkgroep. Anita of één van de andere medewerkers komt bij u thuis kijken of de omgeving geschikt is. Als dat zo is, krijgt u van Brabants Landschap een uilenkast geplaatst. Ook wanneer u niet in Oisterwijk woont, kunt u zich melden. De werkgroep geeft uw bericht door aan de werkgroep in uw buurt. Kijk op www.steenuilenwerkgroepoisterwijk.nl of stuur een mail naar Anita: jmvandooren@home.nl.